

dent, jeg, som har lært ham at kende baade indenfor denne Sal og i Arbejdet udenfor, tør sige, at jeg anser ham altid for en ærlig Mand, der følger sin Overbevisning, selv om den maaske er gal. Og i det Øjeblik den højtærede Minister kom her med sit Forslag, gjorde det — det nægter jeg ikke — Indtryk paa mig ligesom vist paa mange andre. Man havde paa Følelsen, at det var gamle Skræp, som klang. Jeg havde ubetinget tænkt mig, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) havde været med, og jeg ser nok, hvad det vilde bære med sig. Det vilde bære med sig store Udgifter for vort Folk, men jeg havde ogsaa tænkt mig, at vort Folk rimeligvis vilde enes derom. Der er et gammelt Ord, der siger: Det er ikke godt at faa to Store i een Sæk. Det lader ogsaa til, at det er ikke godt at faa en forhenværende og en nuværende Forsvarsminister i een Sæk. Det viste sig, at de Herrer ikke var enige. Det viste sig mere og mere og viser sig i dette Øjeblik, at selv om man siger: Ja, vi ere da saa dejlig enige med hinanden, er man i Virkeligheden ikke enig. Grundopfattelsen er forskellig, og jeg tror, at Grundopfattelsen i vort Folk med Hensyn til den økonomiske Side af Sagen er saa temmelig forskellig. Jeg tror ikke, at det danske Folk vilde anerkende det, som Flertallet under Nr. 8 i Betænkningen foreslaar. (Afbrydelse af *Zahle*). Vi komme siden til Mindretallet under Nr. 9. Jeg tror ikke, man i dette Øjeblik vil være med til at ofre de store Summer, som man fordrer, der maatte saa være mere Enighed, mere Tillid. Men jeg nægter ikke, at hvis det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) med den Tillid, han har nydt og maaske fremdeles nyder, havde, hvad jeg havde ventet, kunnet slutte sig til den højtærede Konseilspræsident, vilde det have set anderledes ud her i Landet i dette Øjeblik, end det gør.

Jeg kan ikke følge Flertallet, jeg kan ikke se andet, end det i dette Øjeblik ikke er det danske Folks Ønske, at der skal ofres den store Sum, der foreslaas. Det danske Folk ønsker ikke at ofre de store Summer. Jeg skal ikke sige, at de Tal, som ere opstillede af de 2 ærede Medlemmer fra Ringsted (*Zahle*) og Mid-

delfart (Slengerik), ere de rigtige, men de have pointeret noget, som jeg tror har Klang i vort Folk. Det er dette: Vi ville ikke højere op med Militærudgifterne, vi ville hellere ned. Det er egentlig det, jeg har været med til en Menneskealder at love mine Vælgere, og jeg har ment det ærligt: Jeg vil ikke op, men jeg vil ned med Militærudgifterne, og jeg vil sige, at naar jeg en Dag er nødt til at tage Standpunkt, og det kan jeg jo gøre, uden at Dødsstraf følger efter, maa jeg sige, at jeg ikke er fuldt ud sikker paa, at de Tal ere rigtige, som ere opstillede af det ærede Medlem fra Ringsted og det ærede Medlem fra Middelfart, men et er sikkert, og det er, at der er Økonomi deri. Jeg er ogsaa sikker paa, at disse to Mænd saavel som det Parti, de tilhøre, ere gode danske Mænd, som ogsaa ville være med til at gøre et Arbejde for at redde Land og Folk. Den Dag, de komme til Magten og det varer vel sagtens ikke længe, hvad jeg ikke skal græde over . . . (Modsigelse fra Halsted) . . . Ja, det ærede Medlem tror det ikke, men de komme til Magten, før det ærede Medlem, men lad os ikke strides om dette, vi to have jo haft saa megen Strid i Saks-købingkredsen, bl. a. om provisoriske Love, og den Strid ere vi jo færdige med — den Dag, disse Mænd faa Ansvaret, ville de skaffe os Danmarks Neutralitet sikret, men jeg tror, de ville gøre det paa en billigere Maade. Idet jeg altsaa skal tage min Stilling, og det ikke under Dødsstraf, maa jeg sige, at jeg principalt slutter mig til de to Herrer og deres Parti i denne Sag, men jeg ved jo, hvordan det gaar, det gaar saadan, at deres Forslag blive slaaede ned, saa de ikke blive vedtagne. Men jeg kan ikke følge Flertallets Forslag. Jeg skal ikke komme ind paa de Anker, som kunde gøres gældende imod det, Anker, som jeg naturligvis vilde fremsætte, hvis jeg kunde slutte mig til Forslaget, bl. a. at man ikke har sørget for en kortere Uddannelsesetid. Det er jo ikke nogen Nytte til, at de ligge saa længe inde, hvad skulle vi med alt det Paradevæsen, som der spildes saa megen Tid paa. Jeg kan ærlig talt ikke forstaa, hvad vi skulle med disse 6 Dages Indkaldelse. Det ærede Medlem fra Præstø (R. Nielsen) kaldte i Gaar disse Manøvrer